

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Комисия по земеделие и развитие на селските райони

15.6.2009

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: **Процедура на съвместно вземане на решение**

Въведение

Целта на настоящото съобщение е да се допълнят насоките, дадени в съответните части на Правилника за дейността на Европейския парламент (особено членове 53 и 70 и приложение 20) и съответните документи, публикувани от други отдели, както и да се очертаят някои практически аспекти на процедурата на съвместно вземане на решение.

Съгласно член 37 ДЕО, законодателството в областта на селското стопанство се приема от Съвета след консултация с Европейския парламент. Досега комисията по земеделие и развитие на селските райони е действала според процедурата на съвместно вземане на решение, единствено когато е разглеждала предложения относно безопасността на храните или статистически данни. Ако, обаче, Договорът от Лисабон влезе в сила, всички законодателни действия, свързани с общата селскостопанска политика, ще се извършват по "обикновената законодателна процедура" (член 294 ДФЕС), която съответства на процедурата на съвместно вземане на решение, понастоящем предвидена в член 251 ДЕО.

Съвместното вземане на решение на практика:

По правило, "Парламентът използва всички налични възможности на трите етапа от процедурата на съвместно вземане на решение"¹. Същевременно, "институциите следва да си сътрудничат добросъвестно по време на процедурата с оглед сближаване, доколкото е възможно, на техните позиции, осигурявайки по този начин приемане на акта на ранен етап от процедурата, ако това е целесъобразно". Те "следва да си

сътрудничат посредством подходящи междуинституционални контакти за проследяване на напредъка на работата и анализиране на степента на съгласуваност на всички етапи от процедурата на вземане на съвместно решение"². През последния законодателен мандат, 69% от всички процедури на съвместно вземане на решение бяха приключени на 1-во четене (т.е. беше постигнато споразумение между гласуването в комисия и на пленарно заседание) и 12% бяха приключени под формата на споразумения за "ранно 2-ро четене" (т.е. беше постигнато споразумение след гласуването на пленарно заседание, но преди Съветът да приел общата си позиция).

На практика, неформалните контакти между председателството на Съвета и Парламента се осъществяват на ранен етап от процедурата на първо четене и на политическо равнище. Тази неформална размяна на становища трябва ясно да се разграничава от преговорите по законодателния проект: в приложение XX към Правилника за дейността на ЕП се подчертава, че преговори се откриват, едва след като бъде взето решение в комисия "или с широк консенсус, или, при необходимост, чрез гласуване". Комисията трябва също така да установи ясен мандат за преговорите, обикновено чрез приемане на изменения към законодателното предложение под формата на доклад или препоръка, и да определи "преговорен екип", който да включва представители на всички политически групи, най-малко на равнище служители към политическите групи. На практика, докладчикът на комисията беше говорител на преговорния екип и председателстваше тристранните разговори със Съвета. Предвид обстоятелството, че голямо мнозинство от процедурите бяха приключени под формата на договорени споразумения на първо или второ четене, преговорният екип на комисията изпълнява решаваща роля.

На тристранните разговори, както и по време на неформалните обсъждания, Съветът се представлява от председателството, което "изразява единна позиция" от името на държавите-членки. Еwentуални конфликти в рамките на Съвета се решават при закрити врати. От друга страна, Парламентът се представлява от членове на ЕП от различни политически групи, които често имат различни позиции по обсъждания въпрос и проявяват склонност публично да разискват тези различия. За да може да води възможно най-успешни преговори, преговорният екип на ЕП следва да се стреми "да изразява единна позиция" и да решава еwentуални различия в рамките на своята делегация на предварителни вътрешни заседания и, при необходимост, да прекъсва преговорите за провеждане на вътрешни консултации.

Докладчикът и преговорният екип трябва да осигуряват пълна прозрачност като редовно представят на комисията доклади относно напредъка и резултата от преговорите.

Ако бъде постигнато споразумение, то следва да се представи за разглеждане от комисията. Ако споразумението бъде утвърдено, то може да се представи за разглеждане на пленарно заседание под формата на "консолидирано изменение" или поредица от изменения. Съответните пленарни изменения обикновено се внасят от докладчика и се подписват и от докладчиците в сянка от името на техните политически групи. След официалното приемане на измененията от комисията по земеделие и развитие на селските райони, те могат да бъдат внесени за разглеждане на пленарно заседание и от комисията.

Особено по отношение на споразуменията на първо четене, за които в Договора няма

предвидени срокове за институциите, трябва да се осигурява достатъчно време между края на преговорите и гласуването в пленарно заседание, за да могат политическите групи да изготвят окончателната си позиция. В пленарно заседание, всички текстове, които са договорени и съгласувани със Съвета на първо или второ четене, обикновено се представят под формата на "консолидирани изменения". Политическите групи имат право да внасят изменения за разглеждане в пленарно заседание, с които се цели промяна или оспорване на договореното споразумение: ако тези изменения бъдат приети, е вероятно да последва второ четене или помирителна процедура.

Важно е да се отбележи, че при преговорите на първо четене Съветът неколнократно е обсъждал целия текст на законодателното предложение (в рамките на своите работни групи и Корепер), докато преговорният екип на ЕП едва наскоро е гласувал своите изменения на етапа на разглеждане в комисия и по правило по-малко задълбочено познава обсъждания текст.

Подкрепа:

На докладчика и преговорния екип трябва да бъдат предоставени всички необходими ресурси за правилното провеждане на тяхната работа. Това включва административна подкрепа от секретариата на комисията, секретариата за процедурата на съвместно вземане на решение, правната служба и политическия съветник на докладчика. Според приложение XX, "при необходимост, на преговорния екип следва да бъдат предоставени възможности и средства за устен превод" за организирането на тристранни разговори. Членовете на ЕП могат да подават и заявки за осигуряване на лични устни преводачи (в контекста на решението на Бюрото от 10 декември 2007 г.)

Препратки:

- член 251 ДЕО и член 294 ДФЕС
- Обща декларация относно практическите мерки за процедурата на вземане на съвместно решение (ОВ С145,30.06.2007 г.)
- Ръководство за помирителна процедура и процедура на съвместно вземане на решение

Насоки за най-добра практика

---

¹ Правилник за дейността на ЕП, приложение XX

² Обща декларация относно практическите мерки за процедурата на вземане на съвместно решение